

SFS 2002:939

Utkom från trycket
den 11 december 2002

Förordning om ändring i vägtrafikförordningen (1995:137) för räddningskåren under utbildning och höjd beredskap;

utfärdad den 28 november 2002.

Regeringen föreskriver i fråga om vägtrafikförordningen (1995:137) för räddningskåren under utbildning och höjd beredskap¹

dels att 17 § skall upphöra att gälla,

dels att 2, 3 och 20 §§ skall ha följande lydelse.

2 §² I denna förordning avses med

– *räddningsinsatser under höjd beredskap*: räddningskårens verksamhet under höjd beredskap,

– *utbildning*: övning och annan utbildning av räddningskåren enligt räddningstjänstlagen (1986:1102).

Andra beteckningar i denna förordning har samma betydelse som motsvarande beteckning i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner och i förordningen (2001:651) om vägtrafikdefinitioner.

3 §³ Om någon med stöd av denna förordning åsidosätter en bestämmelse i terrängkörningslagen (1975:1313), terrängkörningsförordningen (1978:594), trafikförordningen (1998:1276), fordonsförordningen (2002:925), föreskrift som har meddelats med stöd av någon av dessa författningar eller lokal trafikföreskrift, skall den särskilda omsorg och varsamhet iakttas och de särskilda åtgärder vidtas som behövs för att förhindra trafikolycka eller skada på vägen eller i terrängen och för att underlätta framkomligheten för övrig trafik.

20 §⁴ I fråga om fordon som används vid räddningsinsatser under höjd beredskap tillämpas bestämmelserna om ansvar för ägare eller brukare av fordon i lagen (2001:558) om vägtrafikregister, lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen, trafikförordningen (1998:1276), förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening och fordonsförordningen (2002:925) beträffande den räddningsledare eller verksskyddschef som utsetts att ansvara för de fordon som tilldelats honom eller henne.

¹ Senaste lydelse av 17 § 1998:993.

² Senaste lydelse 1998:1285.

³ Senaste lydelse 1998:1285.

⁴ Senaste lydelse 2001:1092.

SFS 2002:939

I fråga om fordon som används vid utbildning skall första stycket tillämpas på den som utsetts till utbildningsledare.

Om en befattningshavare som avses i första eller andra stycket har gjort vad som ankommer på honom eller henne för att förebygga förseelse och en förseelse ändå sker på grund av åtgärder eller vållande av en överordnad, skall bestämmelserna om ansvar för ägare eller brukare i stället tillämpas på den överordnade.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2003.

På regeringens vägnar

ULRICA MESSING

Lennart Renbjer
(Näringsdepartementet)